

Arrest

nr. 202 671 van 18 april 2018
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 17 april 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 april 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Evelien VERSTRAETEN die loco advocaat Bruno SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat Isabella FLORIO, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 april 2018 werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen en ook ter kennis gebracht aan de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing.

Op 18 april 2018 werd ten aanzien van de verzoekende partij een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen.

2. Ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Zo stelt ze dat de verzoekende partij het rechtens vereiste belang ontbeert daar er op 18 april 2018 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering werd genomen. Ze stelt dat de beslissing van 12 april 2018 op 18 april 2018 heeft opgehouden rechtsgevolgen te hebben.

Wanneer de Raad er dan op wijst dat zulks betekent dat de beslissing van 12 april 2018 impliciet, doch zeker werd ingetrokken, verzet de verwerende partij zich tegen dit standpunt.

Aangezien de verwerende partij stelt dat er geen sprake is van een intrekking, kan er dus niet anders dan worden vastgesteld dat de bestreden beslissing van 12 april 2018 nog steeds in het rechtsverkeer aanwezig is. Anders dan wat de verwerende partij voorhoudt betekent zulks echter niet dat er op heden dan geen rechtsgevolgen meer kunnen verbonden worden aan deze beslissing.

De exceptie wordt dan ook verworpen.

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk

worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

3.2.3. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Het uiterst dringend karakter wordt niet betwist door de verwerende partij.

In casu is de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op haar verwijdering. Zij wordt momenteel vastgehouden in het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel in afwachting van een repatriëring. Zij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

De verzoekende partij heeft alert en diligent gereageerd. Zo heeft verzoekende partijen een beroep ingediend binnen de schorsende termijn van 5 dagen, een termijn die voortvloeit uit een samenlezing van de artikelen 39/82, § 4, tweede lid, en 39/57, derde lid, van de vreemdelingenwet.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid *"De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden."*

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3, 8 en 13 van het EVRM, van de rechten van verdediging, van de artikelen 15 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Daarnaast voert de verzoekende partij aan dat er sprake is van machtsmisbruik, rechtsmisbruik en dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

De verzoekende partij voert onder meer aan dat de beslissing niet gebaseerd is op alle feitelijkheden en procedure-elementen. Meer zelfs dat het bestuur erkent dat de artikelen 3 en 8 van het EVRM nog niet terdege zijn onderzocht. Ze betoogt dat het niet zorgvuldig is van het bestuur om al een dermate vergaande beslissing te nemen wetende dat een toetsing van de artikelen 3 en 8 van het EVRM niet integraal kon geschieden. Tevens stipt de verzoekende partij aan dat er geen sprake kan zijn van een daadwerkelijke toetsing aan de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*".

Artikel 8 van het EVRM bepaalt dat:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het komt aan de verwerende partij toe om een grondig onderzoek door te voeren naar een mogelijke schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, dat hogere rechtsnormen vormen, vooraleer ze ertoe beslist om een verwijderingsmaatregel te nemen.

Het kernbetoog van de verzoekende partij is dat de verwerende partij nagelaten heeft een grondig onderzoek te verrichten van haar situatie in het licht van artikel 3 van het EVRM en hierdoor niet enkel artikel 3 van het EVRM schendt, maar ook getuigt van een onzorgvuldig bestuur.

In de bestreden beslissing kan letterlijk gelezen worden: "*Het bestuur verbindt zich ertoe, dat bij een tweede gehoor in het gesloten centrum, de artikelen 3 en 8 van het EVRM nogmaals onder de loep worden genomen. Om aan betrokkene de mogelijkheid te bieden om eventuele nieuwe elementen aan een wettigheidscontrole te onderwerpen, wordt dan een nieuwe beslissing, waartegen dus evenzeer rechtsmiddelen kunnen worden ingesteld, genomen*". De verwerende partij geeft derhalve zelf uitdrukkelijk toe in de bestreden beslissing dat er nog geen grondig onderzoek heeft plaatsgevonden in het licht van de artikelen 3 en 8 EVRM.

De Raad kan dan ook niet anders dan de verzoekende partij volgen in haar betoog dat de artikelen 3 en 8 van het EVRM geschonden werden door de bestreden beslissing door het gebrek aan een grondig onderzoek in dit verband. Zoals de verzoekende partij terecht aanvoert getuigt zulks niet van een zorgvuldig bestuur. Het verweer in de nota kan hieraan geen afbreuk doen. Deze vaststelling volstaat samen met de andere vervulde schorsingsvoorwaarden om de bestreden beslissing te schorsen. Dienvolgens dringt zich geen bespreking op van de overige onderdelen van het middel of van het eerste middel.

Het middel is ernstig voor zover de schending wordt opgeworpen van de artikelen 3 en 8 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze laatste voorwaarde is onder meer vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

3.4.1. De beoordeling van deze voorwaarde

De verzoekende partij voert aan dat haar privé- en gezinsleven zal worden geschonden en dat zij een ernstig risico loopt omwille van gezondheidsredenen indien zij zal worden verwijderd van het grondgebied. Zij wijst op de vaste rechtspraak van de Raad en van de Raad van State dat het volstaat om prima facie een verdedigbare grief op grond van het EVRM aan te tonen. Ze stipt aan dat ze een partner heeft met de Franse nationaliteit met wie ze samenwoont in Roeselare, zodat er sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM en daarnaast benadrukt ze dat ze manifeste gezondheidszorgen heeft. Ze stelt ernstige klachten te hebben ten gevolge van een ongeval dat ze heeft gehad in 2015 en dat er zich kan afgevraagd worden of vliegen in haar toestand mentaal en fysiek geen levensgevaar oplevert.

De verzoekende partij kan gelet op de bespreking van haar grief betreffende de artikelen 3 en 8 van het EVRM worden gevolgd in haar betoog dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dreigt te berokkenen. Het verweer in de nota kan hieraan geen afbreuk doen.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

4. Aangezien werd voldaan aan de cumulatieve schorsingsvoorwaarden, wordt de bestreden beslissing geschorst.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing [bij uiterst dringende noodzakelijkheid] van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 april 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

wvd voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. H. VAN GOETHEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

J. CAMU